

[Smørum.]

virken til, at vi nu har nået et resultat, som, efterhånden som det bliver ført ud i livet, vil blive af meget stor betydning for sindssygeforsorgen i vort land.

Jeg anbefaler tingets medlemmer at stemme for de af ministeren stillede og af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Den følelse, som jeg i stærkest grad er besjælet af, når jeg nu går op på talerstolen for at bringe udvalget en tak for det arbejde, der er udført med hensyn til det lovforslag, jeg har haft den ære at fremsætte, er følelsen af, at vi står i den situation, at vi nu lægger rammerne for udviklingen af sindssygehospitalerne for et langt stykke tid fremover. Jeg tror, at den beslutning, vi er i færd med at tage, er en beslutning, der løser et meget vanskeligt problem og derved befrier os for den dårlige samvittighed, som vist alle i dette ting og i det hele taget alle, der har beskæftiget sig med behandlingen af vore sindssyge, og som har haft lejlighed til at se de nuværende sindssygehospitalers noget gammeldags præg, har følt rumstere i deres indre. Jeg er glad for, at udvalget er nået til denne beslutning.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger at føje til, hvad der er blevet fremført fra denne talerstol. Nu skal man jo aldrig i en situation, hvor man synes, at der på et vist område er truffet en vidtrækkende og klog beslutning, ophidse nogen til strid eller skabe unødige vanskeligheder, og derfor skal mine bemærkninger være bemærkninger med sordin.

Inden jeg således formanet vender mig til mine kritikere, skal jeg lige i anledning af en bemærkning, som det ærede medlem fru Gudrun Hasselriis gjorde om hospitalet i Brønderslev, sige, at det ikke vil være rigtigt at betegne dette hospital som et hospital for gamle sindssyge. Det skal være et specialhospital for kroniske sindslidelser, og kroniske sindslidelser er ikke noget, der bare optræder hos gamle. De optræder fortrinsvis hos gamle, men desværre rammes mange unge af sindslidelser, som er kroniske. Hermed har jeg villet understrege, at hospitalet i Brønderslev efter min mening skal være et specialhospital, hvor behandlinger af disse sindslidelser ingeniunde er noget, der er opgivet.

Dernæst vil jeg til det ærede medlem hr.

Qvist Hansen sige, at det forekommer mig forkert af ham at rette sit skyts mod embedsmændene. Jeg stod for nogle dage siden på denne talerstol i en anden anledning, hvor man også havde fundet den udvej i polemikken at angribe embedsmændene. Jeg advarer imod, at man gør sådan noget til skik. Det må vel være den ansvarlige minister, man skal holde sig til. Hvis de argumenter, som fremkommer, når den ansvarlige minister behandler sagerne sammen med embedsmændene, er argumenter, der enten afholder ham fra at udføre en handling eller bevirker, at han udfører en handling, så må ansvaret være hans, og så er det ham, det høje ting skal holde sig til. Jeg tror, det vil være den eneste mulige måde fremover at bevare respekten for den parlamentariske idé på, at man gør ministeren ansvarlig og ikke lader dem, der ikke er i stand til at forsvare sig i denne høje sal, sidde med nogen form for et ansvar, som de ikke har.

Det ærede medlem hr. Qvist Hansen håbede, at der nu måtte ske noget i Nordjylland. Det ærede medlem hr. Søren Andersen gjorde en lignende bemærkning. Jeg vil gerne herom sige, at jeg har afgivet det løfte, at det sted, hvor vi begynder at bygge, bliver Brønderslev. Ingen minister ved jo, hvor langt hans liv er som minister, men hvis mit er langt nok, vil det glæde mig meget at være tilstede om ca. 4 måneder, når spaden kan stikkes i jorden i Brønderslev, og jeg skal love, at hvis det ikke bliver mig, som kommer derop ved den lejlighed, så skal jeg i alt fald følge den, der gør det, med alle mulige gode ønsker for det, der nu skal ske i Nordjylland.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen havde i modsætning til det ærede medlem hr. Qvist Hansen udfra en vurdering af det samlede lovforslag, som det nu foreligger, besluttet sig til at ville stemme for lovforslaget. Jeg synes, at det ærede medlem dermed indtager et overmåde klogt standpunkt. Der står jo noget om, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad, og det er nu alligevel et ord, som det er godt for os at have med i vor daglige gerning herinde.

Det ærede medlem kommer nu ingeniunde tomhændet til den by, der her er tale om; det ærede medlem har ved sin tilslutning til lovforslaget medvirket til, at der kunne opstå en forstående stemning omkring tanken